

Επικήδειος από το Δήμαρχο Λεμεσού Νίκο Νικολαΐδη στην κηδεία του
Βετεοκλή Λανίτη, 8.9.2020

Αγαπημένε μας Βενετοκλή,

Φίλε μου Λάκη,

Με αισθήματα απέραντης θλίψης και βαριάς απώλειας, σου απευθύνουμε σήμερα, εδώ στην γενέτειρα σου Λάνια, τον τελευταίο μας αποχαιρετισμό.

Από το περασμένο Σάββατο, η κυπριακή κοινωνία έχασε ένα από τα πιο άξια μέλη της. Έχασε ένα άνθρωπο που της προσέδιδε αξία με την αξία του, με την ποιότητα του, με το περιεχόμενο του, ως άνθρωπος και ως γιατρός.

Ο Βενετοκλής Λανίτης, στα 67 χρόνια της ζωής σου πάνω σε αυτή τη γη, άφησε έντονα και ανεξίτηλα σημάδια. Άφησε μεγάλες και σημαντικές παρακαταθήκες. Όχι μόνο στην αγαπημένη του οικογένεια, αλλά και σε όλους εμάς που είχαμε το προνόμιο και την τύχη να τον ζήσουμε από κοντά και να τον γνωρίσουμε καλύτερα, να ακούσουμε τα λόγια και τις σκέψεις του. Φεύγει από τη ζωή, ακολουθούμενος από χιλιάδες ευγνώμονες σκέψεις από τους ασθενείς του που βρήκαν παρηγοριά και θεραπεία στα έμπειρα χέρια του.

Ο Βενετοκλής υπήρξε ένας ξεχωριστός άνθρωπος. Ένας σπάνιος άνθρωπος, που το είδος του στην εποχή μας, την εποχή της επιτήδευσης και της απάτης, γίνεται όλο και σπανιότερο. Ήταν γνήσιος, αυθεντικός, αληθινός. Ήταν ένα μοναδικό μείγμα από πολλές ιδιότητες: Αγαπούσε τον άνθρωπο, ιδιαίτερα τον μη προνομιούχο άνθρωπο, συνέπασχε με τον πάσχοντα, στεκόταν αλληλέγγυος στους έχοντες ανάγκη, τιμούσε τη φιλία, λάτρευε τη φύση, ήταν ευαίσθητος και δυναμικός ταυτόχρονα, ήταν αυθόρμητος και επαναστάτης και πολέμιος της κάθε αδικίας. Ο Λάκης ήταν ένας άνθρωπος με αρχές, στις οποίες στάθηκε ανυποχώρητος σε όλη του τη ζωή. Ήταν ανυποχώρητος σε αυτά που πίστευε. Ανυποχώρητος στην αγάπη για την πατρίδα, ανυποχώρητος στο πάθος του για την ιατρική, ανυποχώρητος σε θέματα κοινωνικής δικαιοσύνης. Στάθηκε πάντα συνεπής και σθεναρός υπερασπιστής των αρχών του. Δεν φοβήθηκε να μιλήσει, δεν σιώπησε για να μην έχει προσωπικό κόστος. Δεν δελεάστηκε μπροστά στο προσωπικό όφελος. Ουδέποτε πρόδωσε τον εαυτό του και τις αρχές του.

Ο Λάκης γεννήθηκε στη Λάνια, που πάντα τον συνόδευε όπου και αν βρισκόταν. Μιλούσε πολύ συχνά για το χωριό του και τις ρίζες του και ήταν πολύ περήφανος για την καταγωγή του.

Όπως ήταν περήφανος και για το σχολείο του, το Λανίτειο.

Τον θυμάμαι στο σχολείο. Πάντα επιμελής, συγκροτημένος, άριστος στα μαθήματα, άριστος στο ήθος, αγαπητός από όλους. Ήξερε από που ερχόταν και προς τα που πήγαινε.

Όταν η πατρίδα κινδύνεψε το 1974, ο Λάκης βρέθηκε στην πρώτη γραμμή. Την υπηρέτησε χωρίς ποτέ να ζητήσει οποιοδήποτε αντάλλαγμα. Πάντα με σεμνότητα έλεγε πως απλά έκανε το καθήκον του.

Ο Λάκης υπήρξε ένας άριστος γιατρός, ένας επιστήμονας που άφησε επιστημονικό έργο αλλά και έργο στην ορθοπεδική πρακτική. Ως γιατρός ο Βενετοκλής Λανίτης έγραψε μια μοναδική ιστορία. Έθεσε προδιαγραφές για ο επάγγελμα και για τη ιδιότητα του γιατρού. Ήταν απόλυτα σοβαρός και μεθοδικός στις διαγνώσεις και στις θεραπείες του. Ταυτόχρονα ήταν ανθρώπινος και προσιτός στον κάθε ασθενή του. Ο Λάκης ήταν ο γιατρός του απλού ανθρώπου γιατί οι απλοί άνθρωποι τον αγάπησαν και τον αγκάλιασαν ως γιατρό τους και ως ένα δικό τους άνθρωπο. Ο Βενετοκλής έκανε τη πρόβλημα και τον πόνο του κάθε ασθενή του και δικό του πόνο. Συνέπασχε με τον ασθενή του. Αλλά δεν έμενε ως εκεί. Έκανε τα αδύνατα δυνατά να βρει λύσεις και να υπερβεί τις αγκυλώσεις και τη γραφειοκρατία των δημόσιων νοσηλευτηρίων. Αλλά και να βοηθήσει να βρουν λύσεις οι ασθενείς του που αντιμετώπιζαν οικονομικά προβλήματα για νοσηλεία στον ιδιωτικό τομέα που δούλεψε τα τελευταία χρόνια.

Ο Λάκης συμπεριφερόταν στους ασθενείς του όχι απλά ως γιατρός . Τους συμπεριφερόταν ως ένας στοργικός πατέρας. Αυτή ήταν η μεγαλοσύνη του Λάκη Λανίτη, του γιατρού με την μεγάλη καρδιά.

Αυτή η μεγάλη του καρδιά δυστυχώς τον πρόδωσε. Ο Λάκης έφυγε ξαφνικά και αναπάντεχα. Μπορεί να μην έφυγε πλήρης ημερών, έφυγε όμως έχοντας ζήσει μια ζωή πλήρη από έργα και προσφορά.

Έφυγε έχοντας ζήσει την απέραντη αγάπη που είχαν για αυτόν η αγαπημένη του Παντελίτσα, η Γεωργία, ο Ραφαήλ, ο Σάββας και οι δυο εγγονούλες του. Έφυγε γνωρίζοντας την απέραντη αγάπη και εκτίμηση από τις χιλιάδες φίλους και εκτιμητές του έργου του.

Στο καλό αγαπημένε μου φίλε.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της αγαπημένης σου Λάνειας που θα σε σκεπάσει.